

Iar fața ta e străvezie

Mihai Eminescu

Iar fața ta e străvezie
Ca suprafața albei ceri
Și numai ochii mari sunt turburi
De umbra negrelor dureri.

Tu, chip chinuitor de dulce,
Tu, ideal în ochii mei,
Tu, ce femeie între flori ești
Ș-o dulce floare-ntre femei.

De-ai rămânea pe veci frumoasă,
Precum te simt, precum te văz,
Ca-n părul tău cel lung și galben
Eu flori de-a verii să așez!

Dar în curând și nici o umbră
Din frumusețea ta n-ai fi -
Trei zile numai vei fi astfel
Apoi... apoi vei putrezi.

Pământ nesimțitor și rece,
De ce iluziile sfarmi?
De ce ne-arați că adorarăm
Un vas de lut, un sac de viermi?